

**Електронний додаток до матеріалів
Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції**

**«КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ТА ІННОВАЦІЇ:
ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ»**

присвячена видатному вченому-економісту О. Г. Ліберману

Тези доповідей

14 листопада 2019 року
м. Харків, Україна

Харків
2019

УДК 339.564.2

ФОРМУВАННЯ ЕКСПОРТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Кулішенко Аліна Олександрівна, магістрант 2 року навчання

факультету міжнародних економічних відносин

Харківського національного економічного університету ім. С. Кузнеця,

e-mail: alinka.kulishenko@gmail.com

Промисловість, зокрема металургія, відіграє велике значення у функціонуванні економіки України. Обсяги її виробництва забезпечують понад 20 % ВВП країни. Сучасний український ринок промислової характеризується високим рівнем конкуренції з боку як вітчизняних, так і зарубіжних виробників. Сучасний стан чорної металургії України, незважаючи на значні інвестиції в розвиток галузі в останні кілька років, продовжує характеризуватися відсталою структурою виробництва. У структурі металопродукції, що випускається, високою є частка продукції з низькою доданою вартістю [1].

Подальше відкладання модернізації виробництва може привести до втрати ринків збуту – як внутрішніх, так і зовнішніх – внаслідок погіршення конкурентних переваг українських виробників. У зв'язку з цим для українських промислових підприємств найбільш ефективним і економічно вигідним варіантом збільшення обсягу продажів є вихід на зовнішній ринок.

Питання міжнародної торгівлі вивчають такі українські та зарубіжні вчені й економісти: Р. Заболоцька, М. Дудченко, М. Кірієнко, Н. Георгіаді, В. Козик, О. Кузьмін, С. Казанцев, Р. Бутаєв, Н. Воробйова, Н. Клименко, П. Ліндерт, М. Порттер, М. Сейфуллаєва, В. Капіцин, Ф. Котлер, Е. Кофлан, А. Стрикланд, А. Томпсон, А. Штерн та ін.

Метою цього дослідження є виявлення основних проблем українських підприємств на зовнішніх ринках, а також напрямків

стимулювання розвитку експортного потенціалу промислового підприємства в сучасних умовах господарювання.

Стабільний розвиток промислових підприємств у довгостроковій перспективі пов'язаний з визначенням стратегічного плану дій з поправкою на мінливі вимоги споживачів щодо обсягу та якості продукції. Тому перед маркетинговою службою будь-якого підприємства постає завдання розкриття потенціалу виробничих можливостей в двох основних аспектах: підтримка або збільшення обсягу поставок на вже зайданий сектор ринку і освоєння нових ринків збути за допомогою пошуку способів виходу на швидко зростаючі ринки з високим попитом і недостатнім ступенем його задоволення [2, с. 101–105].

Загальна місія експортної стратегії промислових підприємств полягає в нарощуванні виробництва продукції, обсягів продажів і освоєнні нових ринків збути.

Головні фактори, які впливають на зовнішньоекономічну діяльність промислових експорторієнтованих підприємств сьогодні:

- загострення політичної ситуації в країні – руйнування інфраструктури на території Донецької та Луганської областей, що призвело до економічного спаду активності головних бізнес-груп промислового сектора України;
- зниження вартості сировини (ціна на залізорудну сировину у світі на сьогодні спадає, що є гарною можливістю для металургійного бізнесу закупати більш дешеві ресурси, а отже, підвищувати свою рентабельність);
- відмова підприємств від використання природного газу (віддається пріоритетність застосуванню інновацій вдування пиловугільного палива, ніж використанню більш затратного природного газу).

Для приведення до загального вигляду й оцінки експортної політики виробничих підприємств важливо визначити найбільш значущі домінанти, що впливають на систему її проведення.

Вони визначаються стратегічними і тактичними цілями роботи конкретного підприємства, тобто проводиться аналіз таких складових: потенціал закордонного ринку, зовнішньоекономічна політика країн-імпортерів, конкурентна перевага підприємства, система своєчасного й адекватного відображення ситуацій на зовнішніх ринках, система синхронізованою роботи всіх ланок підприємства, що виконують експортні функції.

Проблематика ефективного управління збутом на підприємстві полягає саме у недосконалості організації діяльності служби збуту, а отже, і в її організаційній структурі, яка має містити узгоджені плани щодо кількості продажу та умов розвитку компанії у мінливому ринковому середовищі [3, с. 164–170].

Дослідження експортних можливостей підприємства передбачає комплексний аналіз показників діяльності підприємства, який включає в себе такі елементи: визначення частки експортуваної продукції в товарній структурі підприємства і динаміки експортних поставок; оцінка способів стимулювання експорту на світових ринках; оцінка організації підприємством післяпродажного обслуговування; оцінка існуючої логістичної системи розподілу.

При формуванні стратегії слід враховувати такі моменти:

- стратегія більшою частиною розробляється вищим керівництвом, але її реалізація передбачає участь всіх рівнів управління;
- стратегія повинна розроблятися з точки зору перспективи всього підприємства, а не окремого індивіда;
- стратегія повинна базуватись на детальних дослідженнях і фактичних даних;
- стратегія надає фірмі визначеність, індивідуальність, створює передумови для її успіху [4, с. 235].

Підвищення результативності від впровадження підприємством нової експортної стратегії можна домогтися за допомогою

використання таких резервів, як: власна сировинна база; продаж експортної продукції за ліцензійними угодами; здійснення виробництва на площах, наблизених до зарубіжного ринку; впровадження інформаційної системи з виготовлення експортних замовлень і збору інформації про ринок [5, с. 91–96].

Ефективний розвиток експортної діяльності не тільки підприємств, а й держав – важливий аспект участі в прискоренні соціально-економічного розвитку суспільства. Завдяки збільшенню експортного потенціалу промислових підприємств і створенню умов для поставки продукції на зовнішні ринки забезпечується можливість отримання іноземної валюти для імпорту відсутніх у країні товарів, конвертованість національної валюти і стійке співвідношення курсів. У зв'язку з цим створення сприятливих умов для розвитку експорту має стати одним із головних завдань зовнішньоекономічної політики країни.

Література

1. World Steel Association. URL: www.worldsteel.org
2. Полякова Д. В. Підвищення ефективності експортної діяльності промислових підприємств. Концепт. 2016. Т. 6. С. 101–105.
3. Шилько І. С. Удосяконалення управління системою збути продукції підприємства на основі взаємодії маркетингу і логістики. *Перспективи науки і освіти*. 2013. № 1. С. 164–170.
4. Моргун Г. В. Концепція стратегічного управління експортно-імпортної діяльності підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія «Економічні науки»*. 2014. № 2. Т. 1. С. 9.
5. Залізнюк В. П., Кендюхов О. В. Можливості та напрями розвитку експортної діяльності підприємств в умовах інтеграції України в європейський економічний простір. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2015. № 2 (9). С. 91–96.

